

אורות השבת

גלוון מס'
858

בטאון הרבנות והמוסצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנאל מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע

הצוה - "שבת זכור"

עוור
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

השלך על ה' יהבר (שבת זכור ופורים)

חודש אחד, חוכו רצוף אהבת הש"ת עלינו, יש בו כה לחזק את הלבבות בomidat האמתה והבישון. ועל כן הוו לנו לרבותנו זל' משנכננס אדר מרכיבים בשמה', שכן אמונה וביטחון בהשנתה הבורא יתברך – הוא הנורם העיקרי לסליק מצוקות העיתים והתרופה הבודקה למשברי הומן. וכנה הם דבריו דוד המלך ע"ה (טהילים נב, י): 'רובושה בה' חסד יסובנו, והענו שהבוטה בה' יודיע שאין הקב"ה ממייחד שמו על הרעה, וכל מאן דעביד רחמנא לטב עביך, וממלאו אינו רואה סביבו מאומה זולת 'חסדי ה'. וככזה השיב רבי יהודה נשיאה בוגם' מחות (ק, ב): 'מאי דנטיב (ישעה ט, ד) בטחו בה' עד עד כי מיה ה' צור עולמים, אמר לו, כל התולה בטחונו בהקב"ה, הרוי למחסה בעולם הזה ובעולם הבא. הנה כי כן, התולה בטחונו בה' – הרוי זה החוסה בעל כנפין,ומי האיש אשר יחסה תחת כנפי השכינה ובבלו יdagן על הבעל העולם הזה. וכן מצאנו בוגם' ראש השנה (ט, ב): 'לא הו דעת רבען מאי דכתיב, השלך על ה' יהבר והוא יכלך' (חולין נה, ג). אמר רבה בר חנה, יומא חד היהadel לא בהדי ההוא טיעא, היה דרייא טונה ואמר ל' שלך יהבר ושיח אנגלי' (יום אחד הלכת עם ני אחד והיות טען משא, אמר לך יהבר ושיח על הנמל, הבינו שהיק הוא משא). הר' לפניו מקרה מפושט, שהקב"ה ברוב רוחמי מוקן ומזמין לשאת במשה תלאותיו של האדם, ובלבך ישיכל להשליך לעלו את יהבר.

ועתה בוא וראה, מהו גדור 'השלך על ה' יהבר' הנודש מהאדם. הנה אחר שהכינה עצמה אסתר לראות את פני המלך, בקשה להסביר למזרחי: 'לך כנוס את כל היהודים הנמנאים בשושן וצומח על ואלתאכל ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום נס אני ונערחות אנים נו ובכן אבאו אל המלך אשר לא כהה וכאשר אבדתי אבהת', יעבר מרדכי ויעש ככל אשר יצווה עליו אסתר יהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמדו בחצר בית המלך... ואמר המלך לאסתר במשתה הדין מה שאלתך ונתן לך ומה בקשתך עד חוץ המלכות ותעש, ותען אסתר המלכה והתאמר שאלהת ובקשה, אם מזאתך חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתך ולעשות את בקשתך יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשו להם ומחור עשה דבר המלך' (ミילת אסתר ג, ט-ז – ה, א-ח). והמתבונן במקראות אלו יראה פלאה נשובה עד מאות, שהרי עם ישראל היה שורי בתענית שלושת ימים לילה ויום, ומתוך תפילה ותחנונים נשאו את עיניהם אל אבינו שבשםם שיצלח את דרכה של אסתר להעביר את רוע המורה. וראה זה פלא, אסורה בא הנס לדזה והצעה לה המלך 'מה שאلتך ונתן לך', לא בקשה אסתר על עמה ועל מולחה, אלא זאת בקשה 'עד יום אחד של משתה'. ויש להתמה, מה ראתה אסתר ללחות את הישועה ביום נסף. זאת ועוד, מינילה לה זה שנם לאחר יתרוחש אותו הנס, וכי בכל יום מתרוחש נס. וביוור יפלא, מ התקיר לה לאסתר להוציא עוד יום אחד של צום ותענית לעם ישראל, וכי לא ד' לה בתענית של שלושת ימים לילה ויום. ברם לכשנתבונן היטב נמצא, שישוד גדור בתפילה וביטחון למדה בוה אסתר לעולם. שכן אמם התפללו עם ישראל בשלושת הימים הלו ועמדו על פשעם לפני הקב"ה המתן צום ותחנונים, אולם ניתן לשערו שהוא עיניהם נשואות קצת לקרויה שליחותה של אסתר, שהרי אחות לנו בבית המלך ואפשר שם שם תצא הישועה לעם ישראל, וכן אסתר הבינה זאת, אולם נם ידעה שא אפשר שהצמיחה ישועה אמיתיות וואלה מצחיה בלא שישלכו את כל יהבם לאבינו שבשםם, בבחינת 'השלך על ה' יהבר' לאו שום תלות בחסדי בשד ודם, וכמ"ש (חולין קמו, ג) 'אל תבטחו בנזיכם בגין אדם שאק לו תשועה'. על כן בקשה מהמלך עוד יום אחד של משתה, וכשבאו לישראל לחייב תענית של שלושת הימים וביקשו לדעת מה עלה בגורל שליחותה של אסתר, ושמעו שהמלך הציע לאסתר מה שאلتך ונתן לך' ולא בקשה כלם על העצלה עמה ומולחתה אלא בקשה עד יום אחד של משתה! הביט שאין להם על המשך דבר רב העיר במדור "אורות ה�建יות".

דבר העורך

המזל גובר ביותר

פרשנו הייחודה ששמו של משה רבינו לא מוחכר בה, מבאר הכליל יקר ששמו כן כתוב אולים בעוצמה יותר גבואה 'זאתה תצוה' כלומר "אתה בעצם" שזה מהוות העצמית שלמעלה מהשם שלו, ولكن קוראים את הפרשה בסמכיות זו באדר יום לידתו ופטירתו, בוגל יום הולדת של משה שהוא הנשמה הכללית של כל נשמות ישראל. מבאר הבן לאשורי לקשר את סוף הפרשה הקדומה מודוע יסודות המשקן 'יתדות החצר' היו מ"נחות' ולא זה התרומה הכי פחותה מאשר הכסף והזהב, אלא שבפרשת תצוה יש נתינת כוח עליון של עצמותו של משה לרומנים אפילו את "אנשי הנחות" ולהפוך את ליבם מלשון "חזק ונחישות" במסירות נפש עילאית לדבק בה ובטורתו.

בדבר שלך על ה' יהבר

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

ולק' שבט ישראלי שכונה יא' באדר שב

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים בדיקות לבאר-שבע											
יום ראשון (14.03.20)	יום שני (15.03.20)	יום שלישי (16.03.20)	יום רביעי (17.03.20)	יום חמישי (18.03.20)	יום שישי (19.03.20)	יום שבת (20.03.20)	יום ראשון (21.03.20)	יום שני (22.03.20)	יום שלישי (23.03.20)	יום רביעי (24.03.20)	יום חמישי (25.03.20)
עלות השחר	zon leil ha-pel'in	זריחת – הגז החמה	סלי' קיש' לסת מג'יא	סלי' קיש' להנטה או-זריא'	סלי' ברכות קיש'	חנת זם לוללה	טלה גוללה	טלה הטהרה	טקייה	צאת הנקבון	
4:36	4:38	4:39	4:41	4:42	4:43	4:45					
4:43	4:45	4:46	4:48	4:49	4:50	4:52					
5:55	5:56	5:57	5:58	6:00	6:01	6:02					
8:13	8:14	8:15	8:16	8:16	8:17	8:18					
8:49	8:50	8:51	8:51	8:52	8:53	8:54					
9:49	9:50	9:51	9:51	9:52	9:52	9:53					
11:50	11:50	11:51	11:51	11:52	11:52	11:52					
12:21	12:21	12:21	12:22	12:22	12:22	12:22					
16:50	16:49	16:48	16:48	16:47	16:47	16:47					
17:51	17:50	17:49	17:49	17:48	17:47	17:47					
18:05	18:05	18:04	18:03	18:02	18:02	18:01					

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	תצוה
הפטירה לספרדים:	ויאמר שמואל
הפטירה לאשכנזים:	כה אמר
כניסת השבת:	17:25
יציאת השבת:	18:17
רבנו תם:	18:58

אורות הקשרות

מ לסמרק אלא על אבני שבבים, וחזרו לבתי הכנסת ונשאו את עיניהם רק לאבני שבבים. אכן התעוררות נזהלה זו עלתה למרום והתקבלה חפילהם, וגם במשתה הין השני חור שוב הנס של' מה שאלך ויתן לך. ואת היה כוונת הטהורה של אסתה ואפשר שזה עמוק דבר הגם' במגילה (ט,ב): 'ה' ר' מה אתה אסתה שזימנה את המן וכו', ר' נחמה אמרו כי שלא יאמנה ישראלי אחות לנו בבית המלך ויסחו דעתם מן הרחמים', חז"ק.

ברוח זו, אמרתנו לרמות קשת מה שוחבא בהכליה: שהפוסע פסעה גסה מטל ממען אחד מחמש מאות ממאור עיגן ומה תקנתו, שיטעם מנוס של קיחוש והבדלה. והתמיה בולטה, מה לשעימת כוס של קידוש – עם רפואת העניים. לפיו האמור, אפשר להטעים קצת פיסקה זו. שכן הפטוע פסעה גסה אין אלא מקטני אמונה, שאם לא כן מדווק הוצרך לפשטן לעבר עסקיו יותר מכפי כוחו, והלא מזונתו קצובם לו ואין מוטל עליו להשתדל בהם אלא לפי כוחו והעשרה כן, אותן וסימן הוא לקוצר ראייתו. ועל כן תקנתו בלבנית כוס של קידוש והבדלה, שהריב בעצם קיחוש השבת מוכחים האדים לקוטן, שהגיא לדורות מית האמונה והבטיחון.

והנה המתבונן בילדתו של משה ובינט ע"ה (שהל בחדש זה – ז' סדר), לימד פרק חשוב בהשנחת הבורא יתברך: 'ויש פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילד האורה תשלכוו וככל הבת תחיזן' (שמות א, כב). וצריך ביאור, הלא כבר נור נירה מעין זו קדם לכך: 'יאמר מלך מצרים למילודות העבריות... וראיתן על האבניט אם בן הוא והמין אותו אם בת הדא וחיה' (שמות א, ט-טז). ועינ שם ברש' (ד"ה לכל עמו) אשר הרוגש בזה ובואר תעלומה זו בטוב טעם, זה תונן על דבריו: אותו היום מרד נס על המצריים, מפני שבאותו היום נעל משה ואמרו לו עצגנינו (חזה בכוכבם) היום על מושיען של ישראל אלא שאנו ענו יודעים אם ממצרים או מישראל, ועל כן אין די בינה שגורתה על המילודות העבריות. מיד נור שבאותו היום, כל הבן הילד האורה תשלכוו, עכ"ד (זה מחזקך במ"ש יוציא פרעה לכל עמו: אולם עיינ שבחנותם אנקלט שפירוש 'כל הבא ייחלד להוואל, והיש שם מידה זו והתה רק על היחסים'). ואכן בתכנית זו, בקש פרעה להפר חללה שיתון לו תשובה. והלך לבינו, במשפט נפש, ולא מצא טעם לחין ואז החליט לලכת לאחור הבניה שלו במצבה רמן, אולי יראה אנשים ושכח מצערת. הוא שחה שם כמה שעות, ולקראת ערב לקח את הפעלים במקומית לביהם כמנהג. ולפתע, המכונית שלפניו בלילה בפתחאות נאחוריה עזתנו עד אשר צעק בפינו: "חציא מהחדר של ואל תדרוך בו יותר!" מרוב בהלה ברוח מהחדר, ובכח, "מה קרה?" מה עשית בזמן האחרון? "מה טפוח לו עלי?" ולא היה מי שיתון לו תשובה. והלך לבינו, במשפט נפש, ולא מצא טעם לחין ואז החליט למלוך על היום? הוא אינו יודע! באותו רגע הוא לא חשב על זה. הוא עיקם את הדלת, וחל בשארית כוחותיו. אז ראה את מכוניתו מושתקת ואת שני פועליו הרגים מתים. לפעת התפרק בבכי: "ריבוט של עולם, בזכות מה אני חי?" הוא מישש את גוף, ולא האמין: הוא בריא ושלם! החשור כבר ירד ואיש לא ראה אותו. בכל כוחותיו התאטץ לטפס אל הכיס, ועצר טרומף למשטרת יוחם כדי להודיע על התאונת ועל ההרוגים. אולם באמצע הדרך שינה את תוכננותו והחליט לנטוע לנטיות אל ה"בבא סאל". חשב לעצמו "יצעק על הצידיק? אין ברירה. אני מוכחת לרכת אליו!" הוא אוזר אומץ בקרבו, דפק ונכנס. והנה ה"בבא סאל" קם אליו בפנים צוחקות כימיים יימה, ואומר לו: "ברוך הבא! ברוך הבא! אני מהכח לך בוא תשב". זום דמעות פרץ מעינו של האיש, והמלחים נעתקו מפיו, והצlich לפלט מיליט אלו בלבד: "רבנן, תסביר לי מה היה היום?" דע לך, אמר לו ה"בבא סאל" כי המעשר שאתה נתן מספוק ללימודיו התורא, בגין עלייך כחומה בצדקה, ולכך כמה פעמים שרצו מזיקים להזיקך, לא יכולן. אבל בזמן האחרון התחלת להתגאות על מעשיך הטובים האלה, וצמחה לך קרן בריגל וכשוננסת היום בצדדים ראיית את מלאך המות קשור לך שם... והבנתי כי אין לך דרכ ל�除 את חייך רק אם אצליך להורי את נאותך מיד. لكن השפלתי אותך. וכאשר חזרך ירצה כל כך, עזב אותך מלאך המות. ולכך את שני העroleים!!!"

דבר רבני השכונות

**הרה"ג אברהם טרייקי שליט"א
רב שכונה ד' ורב חברה "קדישא" בא-שבע**

כל המתגאה

AINO UOMD L'TACHIDA (בתחיית המתים)

"שבצת הכתנת שש ועשה מ贓פת שש" (כת, לט) המזונפת מכפרת על עון הגואו, וכותואה מכך מדבר לשון הרע, וגבאות הלב גורמת לאדם שהוא מתקודם זמנן, כפי שמצוין בירכטם בנבט שליה אדם גדול בתורה שלא היה כמותו! כל חכם ישראל היו לפניו כעשבי השדה, למרות שהיו בדורו אנשים גדולים ביותר, תורהו שלמד היה מואר ביותר כל שום טעות, והוא מפרש התורה ק"ג פנים וכולם היו אמיתיים. ובכל מקום, ואיבך העולה"ב, והוא נמנה של הגואו עקרו מן העולם קודם זמננו, ואיבך העולה"ב, והוא נמנה בין המלכים שאין להם חלק לעווא"ב. ונחשב עון הגואו כעובדת זורה וכפירה בעיקר ח"ג. ואמתו בוגרמא: "כל המתגאה אינו עומד לתחיה" כיוון שכל התקווה הטובה שיש לו היא לעמוד בתחום המתים, ולהנות מטבות ועינוי העווה"ב שעון לא ראתה, על כן תבל שיס肯 אדם כל טובתו שמצופה לה, בגלל עון של שיטות זו שאון לו לא הנאה ולא תועלת **מעשה מדיהם אורע אצל**"בבא סאל" צוק**"**. והודי אחד, קבלן במקצועו, היה מקרוב מאוד אצל הרוב והוא ירא שמים ומקרים כל אשר אמורים לו. ועובד באמונה ובויש ותורם לצדקה מהוננו, וכל פעם שהיה נכנס אצל ה"בבא סאל", היה הרוב מאור לו פנים, והנה, באחד הפעמים כאשר ראה הצדיק, החל לצחוק עלייו בקהל רם ומחריד: "שקרן! רמא! מכל! הולכת אוטו שולל כל קר הרובה זמן!" וכו'. נהאה כי עזמו של הרוב לא היה שיגרתי, נבוי הבית נודהמו לקל קריאותון אבל ה"בבא סאל" לא הפסיק לצחוק ממש דקות ארכות, ולא נתקorra דעתו עד אשר צעק בפינו: "חציא מהחדר של ואל תדרוך בו יותר!" מרוב בהלה ברוח מהחדר, ובכח, "מה קרה?" מה עשית בזמן האחרון? "מה טפוח לו עלי?" ולא היה מי שיתון לו תשובה. והלך לבינו, במשפט נפש, ולא מצא טעם לחין ואז החליט למלוך לאחור הבניה שלו במצבה רמן, אולי יראה אנשים ושכח מצערת. הוא שחה שם כמה שעות, ולקראת ערב לקח את הפעלים במקומית לביהם כמנהג. ולפתע, המכונית שלפניו בלילה בפתחאות נאחוריה עזתנו עד אשר צעק מצפה רמן, וכיון שהוא שקו בצערת, תנגבתו הייתה איטית, וכשהבחן ובלם בפריאות בחלק השני, כבר היה מאוחר. המכונית הועפה אל התהום שמשמאן לככיש, והתגלגלה שם אבן קטנה... אך לא החוצה מיכל הדלק עד היום? הוא אינו יודע! באותו רגע הוא לא חשב על זה. הוא עיקם את הדלת, וחל בשארית כוחותיו. אז ראה את מכוניתו מושתקת ואת שני פועליו הרגים מתים. לפעת התפרק בבכי: "ריבוט של עולם, בזכות מה אני חי?" הוא מישש את גוף, ולא האמין: הוא בריא ושלם! החשור כבר ירד ואיש לא ראה אותו. בכל כוחותיו התאטץ לטפס אל הכיס, ועצר טרומף למשטרת יוחם כדי להודיע על התאונת ועל ההרוגים. אולם באמצע הדרך שינה את תוכננותו והחליט לנטוע לנטיות אל ה"בבא סאל". חשב לעצמו "יצעק על****

רב אברהם טרייקי שליט"א

המאמר נכתב לע"ג הזכה והטהורה
של מ"א ועת"ר רחל בת סמי ע"ה
שהשבוע יחול יום פטירתה וכזאת הייתה אמא ע"ה
וכך חינכה את יצ"ה. ת.ג.צ.ב.ה.

רב יהודה דרעי
רב הראשי וראב"ד בא-שבע

הרבות והמוסדות הדתיים בא-שבע

הוספה ההשגה
"סופר קופיקס"
קניון עזריאלי הנגב בא-שבע

"סופר קופיקס"
רחוב יעקב כהן 12 בא-שבע

**ו מהיום אין לנו שם ב'יקוח ואחריות
על המוצרים הנמכרים בעסקים הו"ל**

אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דארה
הגאון הגדול רבי יהודה דרעל שלייטא**

הלכות אדר פורים

משלוח מנות, מותות לאביוונים, סעודת ושמחה פורים

ש - המוסר מתנותו לגבאי צדקה לפני הפורים - כדי לחלקם לאביוונים ביום הפורים, האם יצא ידי חובה?

ת - אפשר למסור מתנות לאביוונים ביום Gabai Tzedaka. כדי שיחלוקם לאביוונים, ברם מצווה ברוחו מכך שולחו ועל כל פנים, צריך שהמתנה תגיע לידי האביוון, ביום הפורים לפחות. המוסר מתנותו לגבאי צדקה אפילו בגין הפורים, כל שהגיעה לאביוון ביום הפורים, יצא ידי חובה

ש - האם אפשר לקיים מצוה זו, גם במתן בסתר?

ת - מצוה מן המובחן לקיים מצוה זו במתן בסתר ועל כל פנים, פשוט שאין לך האביוון לדעת מי הגונן.

ש - מי הוא אביוון, אשר אפשר לקיים בו מצות מתנות לאביוונים?

ת - אין לך לומר במודע של האביוון, אלא כל הפושט ידו בפורים, והותים לו

ש - מהו ימן סעודת פורים?

ת - זמן סעודת פורים, הוא ביום ולא בלילה, ונוהג להח吉利 הסעודה אחר תפילת מנחה נדולה ואמ' קיים סעודה זו בלבד פורים, לא יצא ידי חובה וועל כל פנים טוב שוגם בלילה יתרבה קצת בסעודתו וליבש בגדי יומם סובב

ש - האם נשים חייבות בסעודת פורים?

ת - נשים חייבות בסעודת פורים, כיוון שאנו זו הוי באותו הנט

ש - האם צריך לשתר גם את הקטנים בסעודת זו?

ת - מצוה לחזק גם את הקטנים במצוות סעודת פורים, כל שהגינו לנויל חנוך וועל כל פנים טוב שוגם בלילה יתרבה קצת בסעודתו וליבש

ש - האם חייבים באכילת פת, בסעודת פורים?

ת - יש אומרים שצריך לאכול פת בסעודות פורים, וכן היא דעת כמה מנדולי הפוסקים. וראוי לחוש לדעה זו, ולאכול לפחות קצת פת ועל פניהם. מכיון העיקר להלכה, שכן צריך אכילת פת בסעודת פורים. לפיכך אם שכח כומר "על הניסים" בברכת המזון, אוינו צריך לחזור, כמובן לעיל

ש - האם צריך לאכול בשר ויין בסעודת זו?

ת - ראוי לאכול בשר ולשתות יין בסעודת זו, שכן אין שמחה אלא באכילת יין. מכל מקום אם אין ידו משות בשר ויין, או שם מזיקות לנו, אין זה מעכבר

ש - האם חייבים להשתכר בסעודת פורים?

ת - חביב אדם לשותין יין יותר מהרגלו - עד כדי שכורת, ובבדל שלא פסיד עב ידי זה ברכת המזון או תפילה ערבית, והחכם עניין בראשו וכן המקרים אמתי, לספר מעשה נפלא שיש בו כדי ללמדנו על חשיבות תפילה ערבית של מוצאי הפורים, אשר לצערנו, רבים מולזלים בה עקב שברחות וועיפות. ומעשה שהיה כך היה: **כשנפטר הגאון רב טה אשכ"ל צעיל אביד קהנא**, הלא הוא הדבריא אשר אנחנו האשכנזים קיבלו הוראותיו, עמד הספדים לפני המיטה, ומונה שלושים ושלוש מעילות נדרלות שנטקימיו בכב' הרב צע"ל. לאחר שסייעים את הספוד האורך, עמד שס אחד מהקהל ואמר, יש עוד מעלה אחת ששכח מורה להזכירה: "ביום פורים לעת ערב, זמן שclockים שעווים בתוך הסעודת הדשנה של פורים, היה רוקד לבניינם מבלי שהכירו והולא מכך היה בתיה הקהילה, והיה רוקד לתודהמת כל הנוכחים, ווועק מה עס ערבית...!" וזה היה מזרע את הציבור בחשיבות תפילה ערבית וכ"ש - היה חשוב לאין ערוך מסעודות הפורים. ישמע חכם ווועסך לך!

ש - האם מותר לעשות מלאכה בפורים?

ת - אסנס מעיקר הדין, פורים מותר בעשיית מלאכה. מכל מקום כבר פשוט המנהג בכל מקום, שאון עושים מלאכה ביום פורים, אך ליל פורים מותר בעשיית מלאכה וכל העשויה מלאכה ביום פורים, אוינו רואה בה סיון ברכה. ברם, מלאכותה שסת לזרוך הפורים, כגון מלאכות הבית, וכן נילוח היקון ונטילת צפוניים וכו', מותר לעשותן בפורים

ש - בעל עסק המשיק פועלים גויים, האם יכול לעשות מלאכה בפורים על ידם?

ת - מותר לנו לעשות מלאכה עבור היהודי, לפיכך יכול לפתחו את עסקיו בפורים ולהפיעלים על ידי נוצרים.

ש - האם מותר להתחפש בפורים?

ת - מותר להתחפש בפורים, לצורך שמחת הפורים. אך יש להקפיד שלא ילبس נלב בגדacha באשה וכן להיפוך. משום שיש בה חזש לאיסור תורה וצריך להזהר בכך, גם בתחפושות בניין הקטנים.

ש - מהו שיעור משלוח מנות?

ת - מצוות משלוח מנות מתקיימת במשלוח שני מינו אוכלנים או משקדים שונים. לאדם אחד, ובכלל שיחיה בהם כדי שייעור אכילת סעודה ובכל המרבה לשולח מנות מכובדות ולאנשים נוספים, הרי זה שיאור.

ש - האם נשים חייבות במצוות זו?

ת - נשים חייבות במצוות זו, כיוון שאנו הן היו באותו הנס.

ש - מי שסמרק על שולחן אבוי, האם חייב במשלוח מנות?

ת - בנים ובנות שהגינו לניל מצוות חייבות במשלוח מנות. גם אם רxs סמכים על שולחן אביהם וראוי לחזק בזה נס את הקטנים שהגינו לניל חינוך.

ש - השולח מנות לחברו לפני פורים, האם יצא ידי חובה?

ת - השולח מנות לחברו לפני פורים, לא יצא ידי חובה. ויש אמרורים אףיוון אם הגינו המנות ליעדים בפורים, אוינו יוציא ידי חובה, אלא אם כן המשלוח עצמו היה בפורים. וכן ראוי לנוהג, כדי לצאת ידי חובה כל הדעתות.

ש - האס צרייך לשולח מנות דזוקא על ידי שליח?

ת - יכול אדם לחתם בעצמו את משלוח המנות, ואין צרייך בזו שליחות. לפיכך יכול לשולחו נס על ידי מי שאינו בר שליחות. כגון קטן וקטנה.

ש - השולח מנות לחברו, מבל לי ציין את שמו זהותו, האם יצא ידי חובה?

ת - צרייך שהמקבל ידע מי הגונן, כיון שתכלית המצווה לקרב את הלבבות. לפיכך צרייך לציין בכתוב או בעל פה, מי הגונן ואם לא עשה כן, אפשר שלא יצא ידי חובה.

ש - מהו זמנו משלוח המנות?

ת - מונגן טוב נהנו העולם, לשולח מנות לפני סעודת הפורים. ועל כל פנים, מצוותה כל היום, אך אין זמנה בלילה.

ש - השולח מנות לקרוביו, כגון אב לבנו או להיפך, האם יצא ידי חובה?

ת - השולח מנות לקרוביו ואפיוון בן - לאביו או להיפך, יצא ידי חובה.

ש - שלח מנות לחברו, אך לא רצה לקבלם ממנו, האם יצא ידי חובה?

ת - יש אמרורים שאין יוצאים ידי חובה משלוח מנות, אלא אם כן נתקבלו בפועל. לפיכך, כל שלא רצה לקבלם מכל סיבה שהיא, או אפיוון אם מחל לו עליהם, אפשר שלא קיים המצווה.

ש - מהו שיעור מנתנת לאביוונים?

ת - מצוות מנתנת לאביוונים, מתקיימת בנסיבות שתתי מנתנות - לשני אביוונים בלויר מנתנה אחת לכל אביוון, ושיעור כל מנתנה מעיקר הדין. הרוא אףיוון פרוטרת אחת. אולם המנג להת בכל מנתנה, שיעור שווה עריך של שלוש ביצים פת (כ-170 גרם) ולפתן. ועל פי הסוד, טוב לתת עבור כל מנתנה, שיעור מאתים ושמונים ושבע פרוטות - לקיים מה שנאמר "מפני פור לאביוונים" (פור גימטריה 287 והם כ-15 שיער לעדר היום) ברט, ככל המרבה לשמה לבבות נשברים בנסיבות גדולות יותר, הרויזה משובחת.

ש - האם נשים חייבות במצוות זו?

ת - נשים חייבות במצוות זו, כיוון שאנו הן היו באותו הנס.

ש - בנים הסמוכים על שולחן אביהם, האם חייבים במנתנות לאביוונים?

ת - בנים ובנות שהגינו לניל מצוות חייבים במצוות זו, גם אם הם סמכים על שולחן אביהם. וכמוכן ראוי לחזק בזה נס את הקטנים שהגינו לניל חינוך.

ש - האם יוצאים ידי חובה מנתנת לאביוונים, גם בדברי מאכל ומשתה?

ת - אפשר לקיים מצוה זו, גם בדברי מאכל ומשתה, לפי השיעור האמור לעיל.

ש - האם יוצאים ידי חובה מנתנת לאביוונים בנסיבות כספית?

ת - אפשר לקיים מצוה זו, גם בהנסיבות כספית, ובכלל שהגינו מוענד פרעונה, וניתנו לפודתתו בו ביום.

ש - מהו זמן מנתנת לאביוונים?

ת - מונגן טוב נהנו העולם, לקיים מצוה זו לפני סעודת הפורים וכל כל פנים, מזמןם כל הזמן, אך אין זמנה בלילה.

הרינו מודיעים לציבור

שמ羞די הרבות והמוסצת הדתית
ברוח' התלמוד 8

יְהוָה סגורים לקהל עקב חג הפורים

ביום שלישי י"ד אדר תש"פ (10.3.20)
וביום רביעי ט"ו אדר תש"פ (11.3.20)
ונחזר בעזה"י לתשת שרות לקהל הרחב
ביום חמישי טז אדר תש"פ (12.3.20)

למעט קבלת לויות בין השעות 10:00-10:30:8 בבקור
לאחר מכון יש לפנות:
רב אברהם לרובר במס' 054-4348735

בברכת פורים שמח

המושע (שוקי) דמורי
ממונה המועצה הדתית

דָבָר נַהֲלָה בֶּןְזִים הַפּוֹדִים

בבית הרב מורהנו המרא דאטרא

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א
הרינו להודיע לציבור כי כב' רב העיר שליט"א
יקבל קהל ב ביתו ביום פורים

יום שלישי י"ד אדר תש"פ (10.3.20)

בין השעות 10:00 עד 13:00

ברחוב עמרי 8, וילוט מצדה בא-שבע

ככ"ב יכ אככיכת פורים זיין

רבען חיים פלאג'י זיע"א
”סגוליה גדולה ונפלה לומר כל התהילים
בашמורת הבוקר של יום פורים
שזמן זה הוא עת רצון גדול מאד”
(מועד לכל חי)

תענית אסתר

יהול' ביום שני

ינ' אדר תש"פ (9.3.20)

תחולת הגזום: בשעה 4:43

טיום הגזום: בשעה 18:02

לשאלת ربיכם בדברמצוות “זכור למחצית השקל”

1. הננו להודיע כי על פי פסיקת כב' המרא דאטרא שליט"א סכום ”זכור למחצית השקל” עומד השנה על 22 ש"ח לכל נפש וכל המוסף יוסיפו לו מן השמים לצאת ידי חובת כל הדעות.

2. הוואיל ומזכואה זו בזמן זהה היא מדין צדקה, מצוה ליתן סכום זהה לכל אחד מבני הבית – בניים ובנות, גדולים וקטנים. ויש אומרים אפילו על העובר במעין אמו.

3. מצוה מן המובהך לתרום צדקה זו למוסדות התורה בעיר, וכאשר אדם מהדר בכשרות ובשאר מצוות, כך עליו להדר ולהפוך את מקומות התורה המובהכים בעיר.

בברכת התורה
לשכת רב העיר

לשאלת ربיכם בדבר פורים דמקפין

קריאת מגילה ושאר מצוות הפורים בעיר בא-שבע הוא ב-י"ד אדר והחמיר ל לקרוא מגילה ושאר מצוות הפורים גם ב-ט"ו באדר כדי לצאת ידי חובת כל הדעות תבוא עליו ברכה! להלן ציטוט מדברי כב' המרא דאטרא שליט"א כפי שפורסםם בעיר. כאן המקום איתי לפרטם את מה שפסקתי (בסייעת חנימים וחמנים) ופרשנתי זה מכבר בשנים לכל תושבי העיר בביטאון הרבנות אורות השבת: “יש אומרים שבאר שבע היא בכלל הערים המספרות, כלומר שיש ספק אם היה מוקפת חומה מימوت יהושע בן נון. ועל כן, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות בלבד פקפק, ראוי ונכון לקיים את כל מצוות הפורים, בשני הימים – י"ד וט"ו באדר. אלא שבארבעה עשר באדר (לילה ויום) יקראו את המגילה בברכות, אך בחמשה עשר (לילה ויום) יקראו את המגילה בלבד. וכן אין להוציא ספר תורה לקרוא פרשタ “יזבא עמלק”, אלא ביום י"ד באדר בלבד. וכן אין אין לומר “על הניסים” בתפילה ובברכת המזון, אלא באربعה עשר בלבד (לילה ויום). ועל כל פנים, כל הקהילות בעיה"ק בא-שבע שנגנו לקרוא רק ב-י"ד באדר, רשאים להמשיך במנהגם כי יש להם על מי לסתוק. והאמות והשלום אהבו.

לעלוי נשמה
חוב' יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל הובניאת רחל טריקי ע"ה
מת סמי ז"ל

שבת שלום

